

по-имотни-тѣ попове и кметове.

С. 3. Къзнеса единъ испаденъ чорбаджѣ да мѹ недава ужъ Господь да става еѣще веднъжъ чорбаджѣа. Дошъ занамтъ было казва и пакъ са подмазва, черпи раж-тѣ съ мѣдника да ищѣтъ пакъ него изедника.

Ч. 4. Не доваѣ ли вамъ ѣкъв благо пажить живете, ѣ останокъ пажити вѣшеа ногами вѣшими пожирѣете, ѣ ѹстоѣвшѣюса вѣдѹ пивѣсте ѣ останокъ ногами вѣшими возмѣщѣсте, ѣ овцы моѣ поبرانѣ ногъ вѣшихъ живѣхѹ, ѣ возмѣщеннѹю вѣдѹ ногами вѣшими пѣхѹ. (ѣз. 34.)

П. 5. День достоенъ за вѣченъ споменъ. Родиса единъ списатель, който ще състави на възгари-тѣ Грамматикѣ.

С. 6. Кокона Драгѹша испочѹпи сички-тѣ паницѣ и гърне-та, защото мжжъ ѣ кѹпиаъ двѣ чанѣи (порцелани) за Великденъ, а тѣ като геркина не ще веки колибарскы сѣдове.

Н. 7. Великденъ! Великденъ! Примѣни! моди! голи глави! тънки мантила; прѣни бради! сини вѣоеници! вѣ-